

LUDZKOŚĆ I NIELUDZKOŚĆ/
THE HUMANITY
AND INHUMANITY

BARBARA
MUSZYŃSKA

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka angielskiego w szkole podstawowej

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska
Recenzja merytoryczna – dr Anna Araucz
Agnieszka Stanuszkiewicz
Urszula Borowska
Agnieszka Ratajczak-Mucharska

Redakcja językowa i korekta - Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna - Editio

Warszawa 2019
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Temat zajęć/lekcji:

Ludzkość i nieludzkość/The Humanity and Inhumanity Lekcja 1

Klasa/czas trwania zajęć/lekcji:

VIII 45 min

Cele

Cele główne:

- rozwijanie kompetencji obywatelskich (poszanowanie praw człowieka),
- pogłębianie wiedzy o II wojnie światowej w języku angielskim,
- przybliżenie postaci słowackiego Żyda Ludwiga Eisenberga w celu skłonienia uczniów do refleksji.

Cele szczegółowe

Uczeń:

- rozumie tekst oraz potrafi zadać pytania do tekstu w celu uzyskania informacji w stronie biernej,
- potrafi samodzielnie formułować logiczne wypowiedzi ustne w języku angielskim, argumentując swój punkt widzenia.

Cele motywacyjne:

- uczeń pracuje na autentycznych materiałach językowych,
- opinie ucznia są ważnym elementem lekcji i wzajemnego porozumienia i poszanowania.

Metody/Techniki/Formy pracy:

- podejście dialogowe,
- praca z tekstem (*text-driven*),
- refleksja uczniowska,
- zintegrowane nauczanie przedmiotowo-językowe (CLIL).

Środki dydaktyczne:

- karta pracy ucznia.

Opis przebiegu zajęć/lekcji

Etap wstępny:

Napisz na tablicy: „WAR”. Zapytaj uczniów: *What words, what adjectives come to mind?*

Przykładowe odpowiedzi: *devastating, frightening, hateful, lonely, hungry, violent.*

Zapisz je na tablicy. Następnie zapytaj: *What countries were involved in the II World War?*

Zapisz odpowiedzi uczniów na tablicy: *Germany, Britain, Poland, France, Italy, Austria, (...).*

Kontynuuj, mówiąc: *How old do you have to be to remember the war?*

Poczekaj na odpowiedzi. Potem zapytaj: *Why might some people's stories not be so accurate anymore?*

Uczniowie udzielają odpowiedzi. Zapytaj: *Is it good to remember?*

To tell stories of war? Why? What can the stories change? Pozwól uczniom się wypowiedzieć. To może być czas na krótką dyskusję i wymianę opinii. Każda opinia jest ważna.

Etap główny:

Przygotuj kartę pracy z tekstem poniżej: Tytuł: **The Tattooist of Auschwitz**
*Ludvig Eisenberg experienced the worst man's inhumanity to man and lived with his secret for fifty years in Melbourne in Australia too ashamed to reveal it. He was also worried that if the secret saw daylight, he would be viewed as a **Nazi collaborator**, which could harm his family, so he decided it should be kept a secret. Ludwig's dark secret concerned the fact that he was a **tattooist** of Auschwitz for three years of his life. He was taken to Auschwitz from **Slovakia** in 1942 at the age of 26. As every prisoner, he was given a **number** on arrival. His number was 32407. He was not only young, and able to work, but he could speak Slovakian, German, Russian, French, Hungarian and a bit of Polish. So, he was made the **main tattooist** of the death camp. He was given some privileges like a single room and more food. What's more, he was also allowed to have some **free time**. His job was to tattoo serial numbers on the arms of people who weren't sent to gas chambers. Everyone who had a number tattooed was told to use it instead of **their name**.*

Rozpocznij, mówiąc: *Here's a true story which came to life not long ago, a story of a Slovakian Jew who survived the II World War and kept his experience secret until his death in 2006. The title of the story is The Tattooist of Auschwitz Have you heard of it?* Następnie zapytaj: *What do you think the story is about?* Pozwól uczniom zastanowić się chwilę i podzielić swoimi pomysłami. Następnie poproś ich o przeczytanie tekstu. Tekst powinien mieć luki tam, gdzie słowa są wytłuszczone. Podkreślone słowa powinny zwrócić uwagę uczniów na użycie strony biernej. Powinni jej również użyć, budując pytania. Jest sześć luk, po trzy dla każdego ucznia. Uczniowie pracują w parach (*Read the text and write three questions about the missing information. Work in pairs. One of you write the questions for the first three gaps and the other one for the second three*). Monitoruj pracę uczniów, sprawdzając poprawność pytań w stronie biernej. Następnie daj im czas na pytania i odpowiedzi. Po zakończonym zadaniu powiedz: *Read the text now and see if your predictions were correct.* Zachęć uczniów do krótkich komentarzy.

Następnie zadaj uczniom pytanie: *How would you feel if you were taken to a place like this and were told to tattoo people?.* Poczekaj na odpowiedzi. Zapytaj: *How would you feel if you were told to use a number instead of your name?* Poczekaj na odpowiedzi. Każda z nich jest ważna, gdyż zachęca do refleksji i wejrzenia w siebie.